

Autor: Atlantic Centurion

Události nabírají skoro neuvěřitelný spád: jako by nestačila nedávná vlna teroristických útoků v Evropě Paříž (zasažená opakovaně), Brusel a Nice. K těm však došlo ve frankofonní Evropě s jejím jedinečným problémem s maghrebskými Araby. Během minulého týdne ale došlo k zásadnímu obratu v násilí páchaném cizinci. Jak píše BBC:

18. července nezletilý uprchlík z Afghánistánu (z Třetího světa) sekerou a nožem napadl pasažéry vlaku ve Würzburgu a pět jich zranil. Policisté ho zastřelili.

22. července německý mladík iránského původu (z Třetího světa) nejprve v Mnichově zastřelil devět lidí a pak obrátil zbraň proti sobě.

24. července jednadvacetiletý syrský uprchlík (z Třetího světa) zabil mačetou jednu ženu a pět lidí zranil, následně se pokusil utéct a byl zatčen.

Téhož dne se sedmadvacetiletý Syřan (z Třetího světa), jehož žádost o azyl byla zamítnuta, odpálil před barem v Ansbachu. Zraněno bylo patnáct lidí.

Days since last Muslim terrorist attack

0	0	0	0
---	---	---	---

#Merkelsommer

Přidal jsem závorky, aby vzorec ještě lépe vynikl. Samozřejmě ho i tak moc dobře vidí lidé, kteří se snaží zachránit status quo – pokud si totiž lidé dají dvě a dvě dohromady, iluze se roztříští. *Lügenpresse* (lživý tisk – hanlivé označení pro mainstreamová média, pozn. DP) se tedy ze všech sil snaží, aby útoky působily co možná nejnejasněji a navzájem naprosto nesouvisející. Obzvláště jsem si v poslední době oblíbil mem zvaný „Zákon (Ann) Coulterové.“ Poprvé jej vyslovila před časem v jednom svém tweetu:

„Čím déle trvá určení rasy či etnické příslušnosti střelce – masového vraha nebo teroristy, tím pravděpodobněji se nejedná o bělocha.“

Takto lze v raných fázích zpravodajství o útoku zachovat auru věrohodného popření (**plausible deniability**) ohledně etnografické povahy útoku: *mohl to udělat kdokoliv a dělat unáhlené závěry by mohl jen bigotní člověk*.

Poslední týden (a rok) se však unáhlené závěry ukázaly jako velmi přesné. Nejde jen o „mladé muže,“ ale o mladíky cizího, islámského původu. Němci nezažili pravidelné násilí páchané cizinci a úzkost, nerozlučně spjatou s neschopností jej zastavit od roku 1945. Tehdy se však věci měly úplně jinak. Říše se potácela na pokraji kolapsu a přes její hranice se od východu přelily miliony sovětských vojáků, kteří se okamžitě pustili do znásilňování stovek tisíců žen a dívek, aby následně zřídili ve východní třetině země marxistickou okupační vládu.

I dnešní sjednocené Německo, které v 90. letech východní část znovu připojilo k celku, je svým způsobem okupovanou zemí. Po denacifikaci 40. a 50. let, která kromě postavení nacionálního socialismu mimo zákon znamenala útok na německví jako takové, následovalo přijetí multikulturalismu. **Ten - jelikož podporuje etnický pluralismus, etnomasochismus původního obyvatelstva a xenofilii - se ukázal být dokonalou denacifikační ideologií. Z pohledu okupační vlády jsou jeho klady nepopiratelné: v delším časovém horizontu povede ke zničení Německa.**

Německý průmysl, nyní ve službách amerického poválečného uspořádání, však rostl tak prudce, že výsledný nedostatek dělníků nedokázalo Německo pokrýt ze svých zdrojů ani migrací z evropských zemí, z nichž mnohé byly navíc odděleny Železnou oponou. Z abstraktní ideologie v hmatatelnou skutečnost proměnil multikulturalismus v monoetnickém Německu program gastarbeiterů, díky němuž žijí v zemi miliony tureckých muslimů, kteří přišli do Německa jako laciná pracovní síla. Skoro 4% německých občanů jsou tureckého původu. V roce 2011 tvořili „němečtí občané bez migračního původu“ 80% obyvatelstva. Dalších 11,6% mělo původ v jiné evropské zemi, což činí ze současného Německa zemi, v níž následkem imigrace asi 9% obyvatelstva tvoří Neevropané a méně než 80% předválečného německého původu. Podle sčítání lidu z roku 2011 žije v SRN 5% muslimů, což považuji za podhodnocené číslo. Pokud ostatně nechcete dodávat argumenty pravicovému nacionalismu, podobné informace systematicky podhodnocujete.

Tak či onak budou následkem nedávných událostí tato čísla bezpochyby zastaralá. Přestože v roce 2010 označila multikulturalismus za selhání, vyzvala v roce 2015 kancléřka Angela Merkelová k příchodu do Německa přes milion žadatelů o azyl z Blízkého východu - z větší části muže ze Sýrie a Afghánistánu, a z drtivé většiny muslimy. Po sečtení veškerých zdrojů imigrace mluví německá vláda o více než dvou milionech příchozích za rok 2015, i když i zde se zřejmě jedná o nízký odhad. **Tomuto novému stěhování národů (Völkerwanderung) - součásti širšího trendu invaze globálního severu jihem - se dostává hlasité podpory německému národu nepřátelských elit a jak nyní jasně vidíme, představuje biologickou i materiální hrozbu celému národu a jeho existenci.** Novoroční masové sexuální útoky v Kolíně a jinde byly známkou věcí příštích a nyní jsme po předcházejících útocích jinde v Evropě napočítali v Německu čtyři násilné incidenty za jediný týden.

Nepřátelské elity předstírají nevědomost a údiv, případně některé migranty označují za lidi s mentálními poruchami. Prostě se to nedá vysvětlit, nemám pravdu?

Nemám. **Nevysvětlitelné to může snad jedině pro lidi s vybájeným chápáním ethnicity, identity, historie, rozmanitosti a teologie.** Bohužel a tragicky jde o početnou skupinu lidí. Německo mělo do jisté míry „šťěstí“, že tamější Turci nemají tak vyvinuté džihádistické sklony, což vyvolalo iluzi, že multikulturalismus by snad mohl fungovat. Dnes jsme se ale ocitli ve světě, kde se Erdoğanovo Turecko znovu islamizuje, nemluvě pak o zapáleně islámských netureckých kolonistech, kteří se do Evropy dostali za poslední rok, pohánění snem o snadném životě za peníze německých daňových poplatníků a šíření svého náboženství.

Němci se ze svého poblouznění pomalu začínají probouzet. Nedávný průzkum společnosti Pew Research zjistil, že podle 61% Němců „zvýší uprchlíci pravděpodobnost aktů terorismu v naší zemi.“ Výsledky byly zveřejněny 11. července, týden před sekýrovým útokem mladého Afghánce na vlak ve Würzburgu.

Spolkový ministr vnitra Thomas de Maizière v rozhovoru na dotaz, jak by se podle něj dalo muslimským teroristickým útokům zabránit, odpověděl, že „dobrá integrační politika je vždycky preventivní politikou bezpečnostní.“ **I kdybychom pokládali integraci milionů etnonáboženských cizinců do společnosti, která nenávidí svou vlastní většinovou kulturu, za možnou, selhání francouzského stylu nebo opakování posledního týdne v Německu je prokázaným rizikem.** Jaký možný zisk by vůbec mohl ospravedlnit podstoupení takového rizika?

Jako bych tento samý článek psal už aspoň posté. Jediným hnutím, které plně chápe rozsah krize současného Západu, je **alternativní pravice**. Pochopili jsme rovnici *rozmanitost + blízkost = konflikt*. Uvědomujeme si, že západní vlády i občanská společnost jsou **ideologičtí stoupenci** Třetího světa, k identitě etnických Evropanů cítí nenávist a barevné národy podle nich nikdy nemohou proti nám spáchat jakékoliv bezpráví. Víme, že národ není snadno smazatelná tabule, ale plod historie a biologie. Je nám zjevné, že bez Evropanů lze jen stěží očekávat evropské materiální a kulturní standardy. Víme, že islám za sebou má 14 století snah o podmanění Evropy. Chápeme, že žijeme v *dar al-harb* (země boje), kterou islámská teologie přikazuje lidem z *dar al-islam* (země islámu) dobýt – mečem, konverzí nebo migrací. Prohlédli jsme umírněný islám jako fikci západních akademiků a na Západě působících muslimských „aktivistů.“ A také nám neuniklo, že když někdo snad není „zbožný muslim,“ neznamená to, že se nemůže sám zradikalizovat.

Kdyby to tak nebylo, byl by život o kus snazší. Nemuseli bychom čelit následkům reality. Mohli bychom pokračovat v tom, co (ne)děláme. Ale dny zženštilého a otrockého podvolování se shora vnuceným podmínkám už nemohou pokračovat příliš dlouho. Pružinu nelze natahovat donekonečna. Němci mají na víc. Francouzi mají na víc. Američané mají na víc. Musíme – jiná možnost není.

Esej Lawrence Murrayho (Atlantic Centurion) *Jihad and High Germany* vyšla na jeho blogu Atlanic Centurion 26. července 2016.